

بقلم: آقای پورداود

(بقیه از شماره قبل)

مهاجرت پارسیان به هندوستان

روایت دیگری که مؤلف آن معلوم نیست ولی در سال ۱۵۱۱ نوشته شد، از دو پسران بهشت بهر «مرحوم» بهرامشاه که هانک شاه و آسدین شاه باشد صحبت میکند. از اینجا معلوم میشود که این خانواده سمت بزرگی و برتری داشته است. مثل آنکه حالا خانواده سیر Sir جمشید جی بارونت Barquet از پدر پسر سمت ریاست پارسیان دارد.

دوباره در قرن پانزدهم میلادی پارسیان در تمام کجرات پراکنده بودند کم کم کار آنان روی بخوبی میگذاشت، هر چند که از تعصب مسلمانان میکاست مایه آسایش دیگران بود و رفتہ رفته بتدریج نفوذ مسلمانان هم کم میشد و جا از برای اروپائیان خالی میکردند. در مدت حکومت پرتغالیها که از ۱۵۳۰ تا ۱۶۶۶ طول کشید یعنی در این مدت ۱۳۶ سال چه از مسافرین اروپائی و چه از خود زرتشتیان برخلاف قرون سابقه بیشتر علائم و آثار از پارسیان در دست است از برای نمونه بذکر چند فقره اکتفا میکنم: از جمله طبیب پرتغالی کارسیادا اورتا Garcia da orta چهار سال پس از استیلای پرتغالیها یعنی در سال ۱۵۳۴ وارد هندوستان شد و مدت زمانی در این مملکت بسربرد.

در جزو کتاب خود که در خصوص ادویه هندوستان نوشته است از پارسیان کمبایت صحبت میدارد و میگوید در مملکت کمبایت تاجر هائی هستند که آنان را کواری Coari «گیر» میگویند و آنان معروف اند به اسپارس Esparci «پارسی» ما پرتغالیها آنها را جهود میخوانیم ولی جهود نیستند، کسانی هستند که از ایران آمدند. در مدت سلطنت پرتغالیها پارسیان آزادی مذهب نداشتند. بسا در نوشته های

زرتشتیان از جمله در قه زرتشتیان هندوستان میخوانیم که پارسیان از دست پرتغالیها از شهر دیگری فرار میکردند، مخصوصاً کاراکا داستانی در این خصوص ذکر میکند و میگوید که سبب گریختن پارسیان از شهر تانا این است که پرتغالیها میخواستند بزور آنان را عیسوی کنند چنانکه در شهر تیمباکتو Timbaktoo با هندوان همین سلوک کردند، کشیشهای کاتولیک پرتغالی باتمام قوای خویش در اینکار میکوشیدند و حکومت محل نیز در این خصوص فرمائی صادر نمود، چون زرتشتیان در خود قوه مدافعه ندیدند، برای رهائی خود تدبیری اندیشیدند، پس از چندی مشورت گروهی از نمایندگان آنان نزد حاکم رفته اظهار نمودند که بعیل و رغبت عموم زرتشتیان حاضرند بدین عیسوی در آیند ولی باید ما را چند روز مهلت دهید تا یکبار دیگر در مقابل آتش مقدس ایستاده خدای خود را ستایش کنیم و پس از نیایش از شعله ایزدی که هزاران سال است با ما مانوسیم وداع گوئیم، آن وقت مجلس جشنی آراسته شادمانی کنیم و آنرا برای آمین نو خود فال نیک شمرده با دل خوش آنرا استقبال نمائیم و در روز یکشنبه آینده عموماً غسل تعمید نموده رسماً عیسوی شویم. پرتغالیها درخواست آنان را صمیمی پنداشته التماسشان پذیرفتند حاکم اعلان داد که کسی در هنگام جشن پارسیان ممانعی برای شادمانی آنان پیش نیاورد و آنان را آزاد بگذارند. پارسیان در روز موعود جشن باشکوهی آراسته سران و بزرگان شهر و سروران پرتغالیها را بمجلس خویش خواندند، لوازم شادمانی از هر قسم فراهم بود. رقص و نوازندگی بیش از پیش حریفان را بپاده پیمائی تشویق میکرد و فرور پرتغالیها مستی هم افزوده شد. چنان از خود بیرون رفتند که بای از دست نشناختند میزبانان هوشیار میهمانان را در وجد و طرب نوازندگی و رقص سرگرمی میکذاشته با آسایش و آرامی از دروازه شهر گذشتند طوری در تدبیر خویش کامیاب شدند که بیست میل راه را بخوشی بیموده بمقصد خویش شهر کلیان Kalyan رسیدند. ناتمام